

Krok za krokom

Pri spomínaní sú details veľmi dôležité. Podporujú totiž ilúziu pravdivosti a dôveryhodnosti. Zaujímavé je, že ak príde čas spomienok, z mnohých vecí sa potešíme znova.

[TEXT: JÁN PEČO / FOTO: ARCHÍV REDAKCIE / ILUSTRÁCIA: VLADIMÍR FEDOROVIČ]

Nedávno skončené majstrovstvá Európy seniorských družstiev zarezonovali v celej našej golfovej pospolitosti i v médiách. Pre našu seniorskú asociáciu to bol jednoznačný športový i organizačný úspech. Za všetko hovoria výsledky a za všetkých zúčastnených dvadsaťdva európskych krajín to vyjadril Rolf Olland, generálny sekretár ESGA a prezident holandských seniorov.

Dovoľte uviesť zopár slov z jeho listu:

„Priatelia, Váš sen sa práve splnil. Blahoželám Vám. Zorganizovali ste excellentné podujatie európskeho významu. Som hrdý, že máme v ESGA

takého člena, ako je Asociácia seniorských golfistov Slovenska. Ďakujem Vám v mene všetkých zúčastnených výprav, vedenia ESGA i vo svojom mene.“

Iste, takéto listy sa dobre čítajú a slová chvály, ktoré nám pri rozlúčke hovorili naši priatelia, sa počúvali dobre. Je to už za nami a stará ľudová múdrosť hovorí: „Úspech má vždy oboch rodičov, hlásia sa k nemu i krstní rodičia, súrodenci i priatelia. Neúspech sa obyčajne trápi na svete sám. Nemá nikoho, je mu smutno a je všetkými opustenou sirotou.“ My sme však mali šťastie a boli sme úspešní. Teda

nie sme sirôtka. Teraz sa chvíľu môžeme sľniť na lavičke úspechu. Pripúšťam, že asi aj golfový „všemohúci“ je pôvodom Slováka. Prevzal záštitu nad našim podujatím a ochránil nás od všetkého zlého. Opatroval nás a rozháňal mraky, ktoré sa nad nami počas šampionátu sťahovali a zbierali. Samozrejme, boli sme dobre pripravení, mali sme vynikajúcich pomocníkov, sponzorov a dobrovoľníkov. No musíme čestne priznať, že sme mali aj to pre potrebné a pre úspech nevyhnutné športové šťastie.

Lenže okrem toho sme mali ešte čosi. Nenahraditeľné vlastnosti. Medzi ne rátam vytrvalosť, nepoddajnosť, skúsenosti a vieru vo vlastné sily... Už viac ako desaťročie, a to od chvíle, čo sme našu ASGS založili, trvá zložitý vývojový proces. Spočiatku sme sa pokorne usilovali o jej zdravý rast a napredovanie. Doslova sme zápasili o členstvo v ESGA. Keď sme ho už mali v rukách, prišli prvé turnaje a s nimi naše posledné miesta v tabuľkách. Žiadna sláva. Pomaly a potichu sme sa predierali dopredu. Postupne prišli aj lepšie umiestnenia. A my sme sa rozrastali, do asociácie prichádzali noví hráči a my starší sme dozrievali. Postupne sme ustúpili z hráčskych pozícií, ale pribúdali nám funkcionárske skúsenosti a mohli sme prejavovať aj naše najvyššie ambície a požiadať o pridelenie jubilejného, v poradí tridsiateho európskeho šampionátu. A verím, že všetci naň budeme spomínať len v dobrom. Myslím si, že svoju povinnosť a záväzok sme čestne splnili. ●